

Regeringen afsatte i 2002-2005 40 mio. kr. til bekæmpelse af familierelateret vold og tvangsægteskaber og har fulgt op ved at udarbejde en handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder og børn. Handlingsplanen, som rækker helt frem til 2008, dækker en lang række initiativer, herunder initiativer særligt rettet mod etniske minoritetskvinder.

Jeg vil opfordre alle til at gøre sig bekendt med handlingsplanen og så i øvrigt her blot kort nævne, at handlingsplanen ikke alene omfatter støtte til de voldsramte kvinder, men også initiativer i relation til voldsudøverne, beboerrådgivning og krisecentre. Så vi kommer hele vejen rundt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide af integrationsministeren, om hun kan bekræfte de tal, der fremgår af en rapport fra Landsorganisation af Kvindekrisecentre, som siger, at Udlændingestyrelsens administration af lovgivningen betyder, at kun cirka en tredjedel af de voldsramte kvinder får deres opholdstilladelse forlænget, og om der derfor i den forbindelse ikke kunne være basis for at ændre på loven, sådan at man i større udstrækning beskytter de kvinder, der bliver udsat for vold, og at man også kan undgå, at de af den grund bliver boende i et voldeligt ægteskab.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det, jeg kan bekræfte, er, at fra 1998 til 2004 er det cirka en tredjedel, som har fået opholdstilladelse, ud af dem, der har påberåbt sig at have været udsat for vold.

Jeg forstår også forslagsstillernes forslag sådan, at der stadig væk skal være en eller anden form for dokumentation af vold. Det behøver ikke at være en domfældelse, men som jeg nævnte i min tale, kan det også være andre ting, der indgår i den vurdering. Af de 336 personer, hvoraf 107 har kunnet blive i Danmark, er der altså en del, hvor det ikke har været muligt – hverken på den ene eller den anden måde – at godtgøre, at de har været udsat for vold.

KL 14.30

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Selv om det måske ikke er alle de andre – de to tredjedele – som rent faktisk har været udsat for

vold, så vil jeg bare bede ministeren om at kommentere, om ikke det her tal er medvirkende til, at vi rent faktisk har den situation, hvor rigtig mange udenlandske kvinder bliver boende så længe, de overhovedet kan stå på benene, i et voldeligt ægteskab af frygt for at miste deres opholdstilladelse her i landet.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har ikke den bagvedliggende viden om de konkrete sager, men jeg vil blot sige, at vi allerede i dag – og det er regeringen sådan set godt tilfreds med – har meget lempeligere regler for, at man kan fastholde sin opholdstilladelse i Danmark, hvis der har været vold til stede i et ægteskab. Hvis der ikke har været vold til stede i et ægteskab, jamen så har vi jo et krav om 7 års ophold, før man kan få den permanente opholdstilladelse. For så vidt angår voldsramte kvinder i de her sager, siger vi, at allerede efter 2 år er der mulighed for at fastholde sin opholdstilladelse, selv om opholdsgrundlaget bliver ændret. Det er en meget lempeligere regel, og det synes jeg også er rigtigt at vi har på det her område.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg håber, at ministeren er opmærksom på de to tredjedele af kvinderne, som man så kan sige ikke kan dokumentere volden, og at det ikke kun er det, der er problemet i de to tredjedele af sagerne, for sagen er den, at selv om man kan dokumentere volden, så er man på ingen måde sikker på at få opholdstilladelse, hvilket ministeren jo også selv anerkender. Problemet er, at det er meget, meget svært at levere den tilstrækkelige dokumentation.

F.eks. er det sådan, at hvis en kvinde fortæller politiet, at hun ikke allerede første gang, hun fik tæv, anmeldte det, så bliver det vurderet i Udlændingestyrelsen på den måde, at det ikke er på grund af vold, at kvinden forlader sin mand, hvis der nu f.eks. går et år, inden hun går til politiet og anmelder det. Nej, så siger man, at kvinden jo har vænnet sig til, at vold er blevet en del af ægteskabet, så der må være andre grunde. Hvordan forholder ministeren sig til det?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kender ikke nogen konkrete sager af den karakter, men jeg har meget svært ved at forestille mig, at en afgørelse lægger det til grund, at